

казахъ има-то твое и ще кажъ: за да бжде въ тѣхъ любовь-та, съ която си ма ты възлюбилъ, и азъ въ тѣхъ да бжде.

Въ сжвота прѣдъ Педесатница-та,
отъ Иоанна зачало 67.

Въ онова врѣмѣ, Исусъ като възкрѣсна отъ мъртвы-ты, явиса на ученицы-ты си; и рече на Симона Петра: Симоне Юнинъ! обичашъ ли ма по много отъ тыя? казва немъ: Ёй Господи: ты знаешъ, че та обичамъ. Казва мѣ Исусъ: паси агнца-та мои. Рече мѣ пакъ втори пѣтъ: Симоне Юнинъ! обичашъ ли ма? Отговори мѣ: Ёй, Господи: ты знаешъ, че та обичамъ. Рече мѣ Исусъ: паси овцѣ-ты мои. Казва немъ трети пѣтъ: Симоне Юнинъ! обичашъ ли ма? наскърви са Петръ, защото мѣ рече трети пѣтъ: обичашъ ли ма? и мѣ рече: Господи! ты знаешъ сичко; ты знаешъ че азъ та обичамъ. Казва мѣ Исусъ: паси овцѣ-ты мои. Истина истина ти дѣмамъ, когато бѣше младъ опасваше са самъ и ходаше дѣто си щеше: а когато остарѣешъ, ще си прострѣшъ ржцѣ-ты, и дрѣгъ ще та опаше, и ще та води, дѣто нещешъ. Я това рече, като означаваше съ каква смъртъ ще прослави Бога, и като издѣма това, рече мѣ: върви слѣдъ мене. И като са обжрна Петръ, видѣ ученика, когото обичаше Исусъ, че идаше отъ послѣ, който са наклонилъ на гърды-ты Исусовы на вечерь

та, и рече: Господи, кой е, щото та прѣдава? Него като видѣ Петръ, рече на Исуса: Господи! а тоа какво ще стане? Рече мѣ Исусъ: ако искамъ азъ, да стои той тѣка, догдѣ додж пакъ, защо та е грижа? ты върви слѣдъ мене. И тѣи са пронесе това слово помѣждѣ братѣ-та, че тоа ученикъ неще умре: но Исусъ мѣ нерече, че неще умре; но ако искамъ да стои той (тѣка) догдѣ додж (пакъ) защо та е грижа? Тоа е ученикъ-тъ, който свидѣтелствѣва за тыя работы, който и написа тыя: и знаемъ, че е истинно свидѣтелството мѣ. Има и дрѣгы много, колко е направилъ Исусъ, които ако бы са писали едно по едно; мисля че нето сичкій свѣтъ бы могъла да повере написаны-ты книги, аминъ.

Въ сжвота прѣдъ Педесатница за ѹмрѣлы-ты,
Отъ Иоанна зачало 16.

Рече Господь на Иудеи-ты, кои-то бѣха дошли при него. Истина истина ви дѣмамъ, че който слыша слово-то мое и вѣрва въ оногѣ, който ма е пратилъ, ще има животъ вѣченъ: и на сѣдъ не ще доде, но ще прѣмине отъ смъртъ-та въ животъ. Истина истина ви дѣмамъ, че нде часъ, и сега е, когато мъртви-ти ще чѣатъ гласътъ на сына Божіа; и като го чѣатъ, ще оживѣатъ. Защото, както Отецъ има животъ въ себе, тѣи е далъ и на Сына да има животъ въ себе. И далъ мѣ е

власть